

ebes Tilfagn fra begge Sider om, at naar det og det kom frem, vilde det blive billiget fra begge Sider. Imidlertid er det jo en Selsfølge, at naar de, der have været Medlemmer af Udvalget, ikke selv ere istand til at angive disse Punkter, kan man ikke forlange, at den nuværende Regjering skulde kunne gjøre det. Det er imidlertid vist, at det var ikke alene om de vigtigste Principer, men ogsaa angaaende de allerfleste Sætser, at Enhed blev tilveiebragt, og jeg skal derhos bemærke, at det ikke blev ved denne Overenskomst alene, men det blev tillige her i Thinget omtalt; at der var nu Udset til, at denne Sag kunde komme til en glædelig Ende ved Indrømmelse fra begge Sider. Denne Ytring var støttet til det, som var foregaaet i Udvalget under Ministrenes Nærværelse der. Forresten skal jeg tillade mig den Bemærkning, at naar man seer tilbage paa den Tid, vi have her i Thinget beskæftiget os med Embedsmændenes pecuniære Stilling, ere vi gaaede lige den bagvendte Vej af den, jeg troer var den rigtige. Vi have begyndt med Pensionsloven, saa kommer Lønningsloven og endelig savne vi en Organisationslov, som unegtelig burde have været det, der først blev fremlagt, for at vi kunde have gjort os en Idee om, hvorvidt Besparelser i denne Henseende vare mulige eller ikke, og naar denne havde foreligget, er jeg overbevist om, at der fra Thingets Side vilde have vist sig en større Ansøbekommen, end der fra Nøgles Side er syntes tilstrækkelig. Jeg skulde imidlertid ønske, at der, inden denne Lov skal revideres, hvilket jo er bestemt i den sidste Paragraph, maatte være fremkommet en saadan Organisationslov, som nu savnes, for at det kunde tages under Overveielse, om ikke Embedsmændenes Antal kunde indskrænktes. Forresten er det Øvrige, som jeg kunde have at bemærke, som sagt, allerede fremsført af Andre.

Schiern: Jeg havde ikke tænkt her at begjere Ordet, men jeg syntes dog nys at maatte begjere det, for at sige nogle saa Ord i Anledning af, hvad der blev fremsført af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) med Hensyn til Departementscheferne. Den ærede Rigsdagsmand

sagde i Rigsdagens 8de Session i 1856, da Loven om Høiesterets-Assessorerne laa for i denne Sal: „Jeg er derfor overbevist om, at naar man nøie overveier, hvad der bør kræves af en Departementschef, saavel med Hensyn til Nedelighed og Rettsindsigthed, som med Hensyn til Dygtighed, Indsigt og Arbeidsudholdenhed, vil man finde, at det er fuldt saameget, som hvad der kræves af en Assessor i Høiesteret.“ Men den ærede Rigsdagsmand sagde ikke blot dette; den ærede Rigsdagsmand, der idag vil have alle Departementschefer bort, yttrede, som man kan see i Rigsdagstidenden Sp. 301, 8de Session; netop dengang: „vi maae imidlertid arbejde hen til, at Statsmaskineriet, det egentlige styrende Statsmaskineri, ikke det, der har med det politiske Liv at bestille, i en væsentlig Grad bestyres godt, ved Hjælp af Departementschefer, saaledes at den ene Minister kan gaae bort og den anden komme til, uden at finde sig opfordret eller berettiget til at sige: nu maa det Hele staae stille i en 2 à 3 Maaneder, for at jeg kan faae Tid til at overlægge.“ Dengang, som sagt, holdt den ærede Rigsdagsmand udtryffeligt paa Departementscheferne.

Tscherning: Jeg vil med Fornøjelse kalde Generalsekretairerne Departementschefer, saa at der for hvert Ministerium bliver eet Departement og een Departementschef, og jeg vil holde fast ved, at de skulde være uafhængige af den politiske Bestyrelse, af de politiske Forhold; og at jo færre de ere, desto bedre er det. Jeg troer, at der er fuldkommen Sammenhæng mellem det, jeg fremsatte dengang, og det, jeg nu siger. Den ærede Rigsdagsmand lægger ikke Mærke til — han holder formodentlig saameget af Navnet Departementschefer, fordi det er et Pluralis — at, naar jeg tager alle 3 Ministerier, saa bliver det ogsaa et Pluralis, selv om jeg kalder dem Generalsekretairer. Jeg troer derfor ikke, at det ærede Medlem, som altid i sin Lomme har en lille Samling paa rede Haand til Forsærdigelse af Mosaikarbejde, ved denne Leilighed vil kunne faae Noget som helst istand.

Kraiberg: Da jeg ogsaa havde den Ære at være Medlem af det Udvalg, der ifjor